

Sygedagpenge og arbejdsskadeforsikring m.v.

15.51. Dagpenge ved sygdom

Dagpenge ved sygdom ydes i henhold til Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel jf. lovbekendtgørelse nr. 147 af 2. marts 2001.

Private arbejdsgivere udbetaler dagpenge ved sygdom i de 2 første uger, hvorefter kommunerne overtager dagpengeforpligtigelsen. Offentlige arbejdsgivere har hidtil udbetalt dagpenge ved sygdom i hele fraværperioden. Med lov nr. 393 af 2. juni 1999 ophæves sondringen mellem offentlige og private arbejdsgivere med virkning fra år 2000. Lovændringen indebærer at offentlige arbejdsgivere ligeledes skal udbetale dagpenge ved sygdom i de første 2 uger, hvorefter kommunerne overtager dagpengeforpligtigelsen.

For arbejdsløse, kronisk syge, ved arbejdsskader, ikke opfyldt beskæftigelseskrav m.v. og hvor arbejdsgiveren har frigjort sig fra forpligtigelsen ved forsikring i henhold til §27, har kommunen dagpengeforpligtigelsen fra 1. fraværsgang.

I henhold til lov nr. 1039 af 23. december 1998 kan selvstændige erhvervsdrivende få dagpenge efter 2 ugers sygdom mod tidligere 3 uger. Selvstændige, der har tegnet en frivillig forsikring, kan dog få dagpenge fra den første fraværsgang og er uanset indtægtsgrundlag sikret dagpenge, der mindst udgør 2/3 af dagpengenes maksimumbeløb. I henhold til lov nr. 893 af 3. december 1997 kan de forsikrede selvstændige vælge mellem selv at betale de første 2 sygedage (G-dage), eller at få forhøjet forsikringspræmien.

Dagpenge kan normalt kun udbetales i 52 uger. Perioden kan dog i særlige tilfælde forlænges. Dagpengene beregnes på grundlag af den timeindtægt, som den pågældende ville være berettiget til under sygefraværet. Dagpenge kan dog højst udgøre det i loven fastsatte maksimale beløb, bortset fra dagpenge ved arbejdsturnus. Maksimumsbeløbet reguleres en gang årligt, den 1. januar, med en procentsats, der fastsættes i henhold til satsreguleringsloven. Maksimumsbeløbet udgør 2.937 kr. pr. uge fra 1. januar 2001.

Indtil 1994 har indtægterne på de to forsikringsordninger for henholdsvis selvstændige og mindre arbejdsgivere været optaget under § 15.51.01. Bidrag fra forsikrede. Fra 1994 og fremover er disse optaget på § 34.31.01. Sygedagpengefond. Det skyldes, at de statslige udgifter til dagpenge ved sygdom eller fødsel fremover finansieres af arbejdsmarkedsbidrag, jf. Lov om arbejdsmarkedsfonde (Lov nr. 448 af 30. juni 1993). Indtægterne budgetteres på § 34. Arbejdsmarkedsfonde. Lov nr. 1226 af 27. december 1996, der trådte i kraft den 1. april 1997, ændrede på tidspunktet for opfølgning, på refusion til kommunerne og på muligheden for at få udbetalt mere end maksimale dagpenge (sidstnævnte ændring trådte i kraft den 30. december 1996).

Indtil den 1. april 1997 skulle sygedagpengesagerne følges op senest efter 13 uger, og derefter hver 13. uge. Ved lovændringen blev dette ændret til 8 uger, samtidigt med at indholdet af opfølgningen blev præciseret.

Ved loven blev refusionen til kommunerne ligeledes ændret. Før var der 100 % refusion til kommunerne til og med 13. uge. Dette er nu ændret til 8. uge. Efter 8. uge er refusionen på 50 %. Denne omlægning har medført udgiftsforskydning mellem de to konti.

Lov nr. 391 af 2. juni 1999 indebærer en ændret finansiering af udgifterne til sygedagpenge. Med lovændringen skal kommunerne med virkning fra 5. juli 1999 finansiere udgifterne til sygedagpenge efter 52 uger.

Lov nr. 1308 af 20. december 2000 indebærer en ændret finansiering mellem staten og kommunerne. Staten finansierer fuldt ud kommunernes udgifter til sygedagpenge de første 4 uger. Fra 4 uger og indtil 52 uger finansierer staten 50 % af kommunernes udgifter. Finansieringsomlægningen betyder forskydning af udgifter mellem kontiene.